

Tid, og dertil kommer, at Beſtyttelſen har kunnet forlænges. Naar en Patenthaber har haft ſit Patent i 5 Aar, er der efter Anſøgning blevet bevilget ham Eneret i 5 Aar til og maaffe i 5 Aar til. Havde vi ikke haft diſſe Forhold, kunde vi have beghndt paa bar Bund, kunde der maaffe have været Anledning til at ordne det paa en anden Maade; men lad os lægge Mærke til, hvordan vi have det, nemlig ſaaledes, at man kan ſaa Patent her i Landet og beholde det i ſaa lang Tid, forekommer det mig nu at være blevet til, om Indenrigsministeren vil give ham Eneret, der er ingen Grænſe. Men give vi ſaa Opfinderne mere Beſtyttelſe her ved at ſige, at Eneretten dog hører op, naar de 15 Aar ere gaaede? Nej, over for Indlandet, over for os her i Landet giver man ikke Patenthaven større Beſtyttelſe, men vel at mærke giver man ham det over for Udlandet, der er det, at den indenlandſke Patenthaber ſaar større Fordel, end han har nu. Det er for at naa denne ſtore Fordel, at det har været os muligt at ſaa Betalingen for Patentet ſat ſaa højt, ſom her er foreſlaaet. Altsaa, ved at vedtage Flertallets Forſlag ſtulle vi ikke den danſke Befolkning daarliger, end den ſtaar nu, men vi gøre det lettere for den indenlandſke Opfinder at vinde Fordele over for Udlandet. Lad mig for øvrigt minde om, hvordan i alt Fald min Stilling var i Fjor over for Patentvæſenet. Det, jeg ønskede at udelukke, det var den Maſſe af Humbergpatenter, vi have her i Landet, der ſøges Patenter paa det meſt utrolige, og det er næſten kommen ſaa vidt i den almindelige Beviſthed, at naar der ſtaar Patent paa en Genſtand, tro mange, at der er noget Humberg eller Svindel ved den. Det have vi naaet ved det Patentvæſen, vi have haft til Dato. Jeg ſøgte at indſtrænke dette og prøvede i Fjor at indſtrænke det paa den Maade, at man undtog en Del Opfindelſer fra Patent. Jeg vilde have ønsket, at Folkeſtinget havde fulgt mig i Fjor og vedtaget det Forſlag, jeg da var med til at ſtulle. Men Tinget ønskede at gaa den anden Vej, Flertallet gif imod mig, og ſaa havde jeg ſelvfølgelig at rette mig efter Flertallet. Naar vi en Gang have haft en Afſtemning her i Tinget, betragter jeg den Sag ſom klar. Men ſaa var der en anden Vej at gaa for at naa det Maal, jeg havde ſat mig, og det var den at ſaſtlætte en ſaa høj Pris for Patentet, at der ikke blev nogen Anledning for de Folk, der opfinde Snurrepiberier, til at udtage Patent paa dem; og dette tror jeg er lykkedes, idet Prisen for Patent i 15 Aar nu i et og alt er over 2000 Kr.

Vi ville for Eftertiden ikke ſaa nær ſaa mange Patenter i Landet, ſom vi hidtil have haft, vi ville komme af med diſſe Snurrepiberier, ſom vi have haft mange flere af, end vi burde have, og jeg ſer derfor ikke, der er nogen Fare for Landet, hverken for Landbruget eller for andre Stænder, ved at vedtage, hvad det overvejende Flertal, det vil ſige: Fællesudvalget paa to Medlemmer nær, er blevet enig om at foreſlaa. — Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at ſtemme for Flertallets Indſtilling.

Indenrigsministeren (Hørring):

Jeg ſal anbefale Tinget at ſtemme for Flertallets Indſtilling, ſaaledes, ſom den nu foreligger, ganſke viſt ikke med ublandet Glæde, idet jeg har adskillige Betænklichkeiten ved nogle af de Beſtemmelſer, ſom ſaaledes ſtulle ind i Loven. Jeg lægger megen Vægt paa de 15 Aar, ſom ſtulle lige med Henſyn til Patentvæſenet med Europa eller ſaa godt ſom hele det øvrige Europa. Derimod finder jeg rigtignok, at de Takſter, der ere foreſlaaede af Flertallet, ikke alene ere høje — for det kunde være det ſamme — men ere urimelig høje og ganſke viſt netop ogſaa af den Grund ville virke ſtadeligt. Det er nemlig ikke ſaaledes, ſom det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ſte Valgtreds (Jogtmann) udtalte, at det er ganſke ligegyldigt, hvilke Takſter man forlanger af Patentſøgere. Det er det ikke af den Grund, at Patentet maa ſøges paa en Tid, da Opfindelſen vel er gjort, men ikke er færdig, da den ikke er ſaaledes fuldt udført, at den kan realiseres og Patentſøgeren tage ſin Fordel paa den. Og mange Gange, ved jeg af egen Erfaring, ere Patentſøgere tarvelige Folk, der ere ringe ſtillede, og for hvem det vil være en ikke ringe Udgiſt, at ſtulle udbetale Patenttakſterne i den første Tid. Navnlig er jeg betænkelig ved, at man her forlanger 20 Kr. ved Anſøgningens Indgivelse, 10 Kr. ved Patentets Udſtedelſe og 25 Kr. for det første Aar. Det er alt ſammen Beløb, der ſtulle erlægges, inden Patentet erhverves. Det vil gaa ud over dem, der ere ſaaledes ſtillede, at det for deres Bedkommende ikke er ligegyldigt, hvor meget der ſkal betales.

Jeg tror altsaa, at de Takſter, her ere foreſlaaede, ere urimelig høje, og jeg er ogſaa overbediſt om, at naar der er gaaet nogle Aar, vil man komme til den Erfaring, at de virkelig ere for høje, og man vil ſette dem ned, man vil her gaa den ſamme Vej, ſom man er gaaet i Sverige. Jeg har endvidere ikke ringe Betænkelighed ved, at man nægter Formanden i Patentkommiſſionen